

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

52. An post susceptam Eucharistiam in eadem die sit peccatum veniale petere debitum causa captandæ voluptatis? Et an sit eadem ratio de capula habita ante sumptionem Eucharistiæ? Ex p. 6. tr. 6. & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

cato, vel sine peccato, vel post quodcumque aliud peccatum accedit ad celebrandum: deleto peccato per confessionem. Eamque sententiam probabilem putat Bonacina *disp. 4. quæst. 6.* quamuis absolute doceat, esse peccatum veniale celebrare, quoties non adest iusta causa cum Suario, Valenza, Reginaldo, & aliis quos refert, afferentes vnica die saltem abstinendum esse ex decencia, nisi adit iusta causa iudicio prudentis Confessarij, Quod sanè optimum consilium est: non tamen (vt dicebam cum aliis Auctoribus) video præcisam obligationem sub peccato adhuc veniali, siue quando adest menstruum, aut lepra, secluso horrore, quem caufaret leprosus celebrans in publico, siue post pollutionem etiam mortalem, siue post actum coniugalem redditum mortalem ex fine, aut aliter, dummodo præcedat ritè Confessio. Ita Dicastillus.

Sup. his mē-
struo, aut le-
pra supra in
tr. 1. Ref. 165.
§. 1. ante me-
dium, à vers.
Et in primis.

RESOL. LII.

An post sumptam Eucharistiam eodem die, sit peccatū veniale petere debitum causa captanda voluptatis? Et an sit eadem ratio de copula habita ante sumptionem Eucharistia: Ex part. 6. tract. 6. & Misc. 1. Ref. fol. 14.

Sup. hoc in
Ref. præci-
ta.

§. 1. DE hoc casu fuit olim mihi magna altercatio cum quodam viro Religioso, qui affirmatiuam sententiam mordicus sustinebat, quam tuetur Beja *part. 1. cap. 8.* qui citat Syluestrum, Caietanum, & Albertum Magnum, quibus addo Paludanum *in 4. distinct. 9. q. 3. art. 2. conclus. 3.* D. Antonium *in 3. part. tit. 13. cap. 6. §. 10.* Angelum *verb. Eucharistia 5. num. 44.* afferentes coniugatos petentes copulam eodem die, quo susceperunt sacram Synaxim, peccare venialiter, & hoc propter irreuerentiam, quæ infertur Sacramento.

2. Verum mihi tunc, & etiam nunc negatiua sententia placet, quia nullibi repetitur talis prohibitio; nec videtur tanta indecentia, quæ culpam constituat: nec debemus laqueos coniugatis inicere. Et quia non est eadem ratio de copula habita ante receptionem corporis Christi: at post sumptionem corruptis speciebus Sacramentalibus talis abstinencia à copula licita non videtur necessaria ad finem vllum per se intentum ab Ecclesia. Et ideo hanc sententiam sustinet Tabiena *ver. communicare quæst. 37. n. 43. in fin.* vbi dicit hoc tantum esse consilium. Victoria *in summa quæst. 87.* Sanchez *de matr. lib. 9. disp. 13. n. 17.* Reginaldus *tom. 2. lib. 29. cap. 6. quæst. 7. n. 117.* Magalius *in Prompt. tom. 2. ver. debet non coniugale num. 6.* Marchinus *de Sacramento Ordinis tract. 3. part. 3. cap. 2. num. 17.* & alij.

RESOL. LIII.

An Sacerdos obiragra impeditus possit ministrare Eucharistiam non pollice, & indice, sed alijs digitis? Et de alijs dubijs circa ministrationem Eucharistia agit. Primo, an Sacerdos ministrans Eucharistiam extra Missam omitendo ceremonias vt luminis accensi, confessionis generalis, absolutionis venialium, &c. peccet mortaliter, si absque vlla causa illas ceremonias omittat?

Secundo, an Sacerdos possit deferre Eucharistiam moribundo valde festinanter, currando?

Tertio, an Sacerdos possit vbi equo ad præbendū Viaticum moribundo longe distanti, & in hoc casu aliqua aduertantur, quæ contingere possunt in praxi?

Et infertur, an Sacerdos non ieiunus possit Missam celebrare ad communicandum alium, vel se ipsum in articulo mortis?

Quarto an laicus in articulo mortis, si non adit alius Minister, possit non solum ipse cum suis manibus sumere Viaticum, sed etiam illud alijs ministrare?
Quinto, an cum infirmus particulam deglutire non possit, possit Sacerdos illam ponere in co. lleari, an genecilio in Stomaculum transmittat, vel saltem hoc possit fieri intra parum aquæ, vel vini, si aliter non possit infirmus particulam deglutire? Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. Ref. 80.

§. 1. Affirmatiuè responder P. Leandrus *de Sa- cram. tom. 2. tract. 7. disp. 4. quæst. 19.* Et ratio est, quia tota manus Sacerdotis est consecrata, & ita debere Eucharistiam ministrare.

2. Sed mihi magis placet opinio negatiua, quæ præter Possellium, & Bonaciam à Leandro adductos tenet etiam P. Franciscus Lugo *de Sacra. lib. 4. cap. 12. quæst. 4. n. 18.* Dico igitur Sacerdotem, qui propter chiragram, vel aliam infirmitatem non potest Eucharistiam indice, ac pollice ministrare, non posse licitè illam alijs digitis conferre; licet enim tota manus sit consecrata, confuetudo fert vt Sacramenta, quæ non sunt absolute necessaria, quod realem receptionem, conferantur indice, ac pollice, nec ab vsu communi recedendum est. Concedo tamen in extrema, vel grauissima necessitate posse quolibet digitis Eucharistiam ministrare.

3. Nota hic etiam obiter Leandrum *ubi supra, quæst. 28.* docere, Sacerdotem ministrantem Eucharistia extra Missam, omitendo ceremonias, vt luminis accensi, confessionis generalis, absolutionis venialium, &c. peccare mortaliter, si absque causa vlla rationabili, eas ceremonias omittat. Quia quod recendatur lumen, quando extra Missam in tra Eucharistia dispensatur, expressè habetur *in cap. san. de celebratione Missarum.* Ergo omisso huiusmodi, ceremoniam non est censenda leuis irreuerentia.

4. Verum ego puto, quod quamuis solet lumen accendi, & confessio generalis præmitti cum quibusdam precibus, quæ non possunt omitti sine rationabili causa, nam aliqualem irreuerentiam contineret omisso voluntaria talium rituum, quos Ecclesia præscribit: hæc non ita rigorosè præcipi, vt ipsorum omisso secluso tum scandalo, tum contemptu, sit mortale peccatum, sed solum veniale. Et ita præter Suarez, & alios à Leandro adductos tenet nouissimè Pater Lugo *loco citato num. 23. ad cap. ver. quæst.* respondo, quod loquitur quando Eucharistia deferretur ad infirmos, & tunc quia grauitè puniuntur transgressores, grauis culpa supponi videtur, & rituale quoque Romanum, præcipit Eucharistiam deferri cum lumine.

5. An verò Sacerdos possit deferre Eucharistiam moribundo valde festinanter currendo, discrepant Doctores: Bonacina *ubi supra, num. 9.* & Barbosa *de potest. Parochi cap. 10. num. 46.* negant propter irreuerentiam Sacramenti, indecentiam, & irrationem Ministræ, quæ ex illa festinatione oritur cum quibus Ecclesiasticum, & diuinum præceptum sumendi Eucharistiam in mortis articulo obligare non videtur. Et ideo Martinus de San Ioseph *in Mon. Confess. tom. 1. lib. 1. tract. 5. de Euchar. num. 17.* sic ait: [Ni està obligado à lleuar el Sanctissimo Sacramento al enfermo, si ha de ir corriendo; porque repugna a la reuerencia deuida a tan alto Sacramento, ni el precepto de lleuarle a los enfermos obligaa